

[Nathalie Lind.]

på disse områder, må vi også inddrage det, som jeg ser at ministeren i sit udkast til bistandslov lægger megen vægt på, nemlig at vi i højere grad kommer over på at yde praktisk bistand i hjemmet. Det betyder ikke, at disse ting her bliver overflødige, for det er klart, at for den gruppe mennesker, som skal have ophold på institutioner, må vi lave så gode forhold som muligt. Men det betyder måske nok, at det er en ting, som regeringen bør tage med ind i sine overvejelser og sine forhandlinger med kommuner og amtskommuner, når man nu vil gå videre med disse forhandlinger.

Vi andre ved kun fra aviserne, hvad der er sket på dette område. Men jeg kan ikke sige andet, end at jeg håber, at der snart må komme en afklaring, så dette arbejde kan komme i gang, og at man med henblik på den videre behandling af bistandsloven må få oplysning om, hvad der er tanken med hensyn til overgangen til generelle tilskud.

Jeg kan på venstres vegne sige, at vi som hidtil med interesse vil gå i gang med et arbejde herom. Der er på forskellige områder ting, vi gerne vil pege på. Vores håb er blot, at der snarest må komme realitetsforhandlinger i gang.

Gunner Baunsgaard: Som det allerede i sidste folketingssamling blev betonet af socialministeren ved 1. behandling af dette forslag, skulle den nye amts- og kommunestruktur medføre forenklinger og decentraliseringer. Det gjaldt også i sagen om standarder og normer i offentligt byggeri og ansættelse af personer ved børneinstitutioner, daginstitutioner for ældre og plejehjem.

Økonomi- og budgetministeren nævnte i sit indlæg i sidste samling, at det var tanken at iværksætte en systematisk gennemgang af standardproblemerne, og at man ville føre en drøftelse med kommunerne og amtskommunerne i forbindelse med budgetsamarbejdet. Jeg kan forstå, at det er blevet nævnt og måske drøftet en lille smule, men at dømme efter økonomi- og budgetministerens svar her er det de tanker, der er kommet fra de forskellige ministre, der nu skal behandles i regeringen og først derefter forhandles med kommunerne.

Det, der er sket i plejehjemssektoren og også ved børneinstitutionsbyggeriet, er no-

get, der er afledt af den udviklingstendens, der er i vort samfund. Her nævnte hr. Dahlggaard i sidste samling den kødannelse, der er foran alle institutioner.

Da vi fik den nye amts- og kommunestruktur, havde vi en ramme, der skulle fyldes ud. Efterhånden som tingene falder på plads og diskussionen om opgave- og byrdefordelingen om en tid tilendebringes, er det naturligt, at amter og kommuner får tildelt opgaver, som de lettere kan løse, da de jo står med problemerne, end hvis det skal dirigeres fra centralt hold. De sociale og sundhedsmæssige opgaver er lagt ud til amter og kommuner. Der må også følge beføjelser med som en konsekvens af lovgivningen herom.

I det nu foreliggende forslag er der et nyt afsnit om refusionsordninger, og vi vil fra det radikale venstres side gå fordomsfrit ind i en drøftelse af principperne for refusions-systemet.

Der tales om, at der kan blive slækket på normer og kvaliteter. Jeg tror ikke på det, for de mennesker, der bliver valgt til at varetage problemerne, vil være sig deres ansvar bevidst. Men vi må huske på, at fremover vil plejehjemmene blive beboet af et tungere klientel end hidtil.

At der ikke må ske en forskelsbehandling, er jeg enig i. Jeg vil påpege, at selv om vi fik oprettet større kommuner ved kommunalreformen, er der stadig væk store forskelle. Vi har endnu små kommuner, der betinger, at amtsrådene må være med i billedet med hensyn til de problemer, vi her taler om. Hvis vi f.eks. sammenligner Århus kommune med sine 225.000 indbyggere og Ringkøbing amt med sine 245.000 indbyggere, men dækkende en niendedel af landets areal, vil vi se, at der stadig væk er brug for, at amtsrådene er med i det koordinerende arbejde.

Amtsrådenes tilsynsvirksomhed, deres indflydelse på placeringen af plejehjem og deres tilskyndelse til kommunerne til at lægge vægt på opførelse af pensionistboliger må også nævnes her.

Det nævnes i bemærkningerne til forslaget, at anlægsudgifterne er mindre tungtvejende end driftsudgifterne, og det må man give fuldstændig ret i, når man har set, hvordan alting udvikler sig ude i amterne og kommunerne. Alene af den grund må der en ny-